

отъ чувството за красотата на родната природа, въ които младежътъ отъ това време живѣе. *Лътна нощъ се прѣвалява*, една отъ високоцѣненитѣ пѣсни на Д. Чинтуловъ, чиято дата не е точно установена, па и авторството ѝ не е съвсѣмъ безпорно, но характера на идеитѣ, вложени въ нея, принадлежи, твърдѣ вѣроятно, на тази равна епоха отъ творчеството на Д. Чинтуловъ и ако даже е отъ по-късно време, прѣдставя прѣживѣлица отъ идеи и настроения на тая епоха. Аскетизмътъ, отказътъ отъ живота, тия проявления, присъщи на некултурността и първобитността, сж трѣпчивъ плодъ на едно атавическо чувство, което често не изключва толкова характерното чувство и стремежъ на тази епоха за просвѣта, както и борчески национално политически пориви. Въ нея имаме интересенъ случай на една пѣсенъ, чиито първи строфи ни заблазятъ съ обѣщание на услади отъ развитието на нѣкой романтиченъ мотивъ, за да се изметнатъ по нататъкъ въ блудкавъ напѣвъ върху тема на най-наивенъ фатализъмъ и аскетизъмъ.

Прѣходъ къмъ идеи и чувства, които намираме въ патриотичнитѣ пѣсни на Д. Чингулова, прѣдставя песенъта *Възпоминание*. Датата на нейното написване е сжщо неизвѣстна; тя за пръвъ пътъ се срѣща печатана безъ името на автора въ *Пѣсно-пойче* отъ К. С. Тинтеровъ, прѣзъ 1872 г.*) Темата

*) В. Пундевъ въ цитираната негова книга печати сжщия този текстъ, съ прибавки и поправки споредъ текста, даденъ въ Христоматията на Вазовъ и Величковъ (1884 г.). Обаче шеста и седма строфа у него сж съвсѣмъ поварени; по-добъръ е текста на тѣзи строфи у Атанасъ Илиевъ, *Читанка* за IV-и класъ, 1887 г., както това нагледно се вижда;